

Äntligen i Kina

Under många år har vi båda närt förhoppningar om att någon gång få komma till Kina.

Vår grupp bestod av tolv personer i olika åldrar från 21 - till 72 år. Alla hade vi någon relation till Tero Lehtonen som var vår reseledare, en mycket bra sådan, under de fjorton dagarna vi var i Kina.

Vi besökte de traditionella sevärldheter-na; världens största torg, den förbjudna staden och den 600 mil långa muren och Shanghai med sina skyskrapor och världen största hamn.

Fantastiskt!

Ändå blev den största upplevelsen det vi fick se och de människor vi fick möta.

Liang

I Liang fick vi bo mitt inne i gamla staden i ett hotell som var en gammal inbyggd gård. Genom två finska mis-

sionärer som talade flytande kinesiska och som förberett för vår ankomst fick vi tid och möjligheter att se och uppleva landet och människorna på ett förträffligt sätt. En buss fanns för vår räkning och vi åkte först på en tvådagars tur till LUGOSJÖN. Färden gick

på smala krokiga vägar och svindlande höjder. Under färden fick vi se mycket av det gamla fattiga Kina där man fortfarande spänner kon framför plogen för att odla upp sin lilla åkerlapp. Genom våra kinestalande vänner fick vi kontakter och information som annars inte varit möjligt. Uppe i bergen där skönheten nästan tog andan ur en mötte vi också den gränslösa fattigdomen, framför allt barnens situation var eländig. Många saknade föräldrar, en del var helt utan någon vuxen. En pojke i de yngre tonåren sålde solrosfrö och berättade att han hade tre yngre syskon hemma, dagsinkomsten den här dagen blev nog ovanligt stor då påsen köptes och lämnades tillbaka flera gånger.

Framme vid Lugosjön, som låg väldigt vackert, fick vi äta, handla och uppleva folklivet och därefter övernatta på ett nybyggt hotell. För att se soluppgången var vi tidigt uppe nästa dag och såg när människor i vackra folkdräkter kom ridande till dagens olika uppgifter.

Stora skillnader

I början av återresan gjorde vi ett besök i en skola där barnen kom från mycket fattiga förhållanden, smutsiga och snoriga men enligt lärarna flitiga och ivriga att lära.

Skillnaden var enormt stor när vi senare kom till barnhemmet som en av våra vänner Rita förestod. Här fanns 70 barn i olika åldrar och 400 stod i kö för att få komma dit. Några i vår grupp hade fadderbarn här och det var en glädje att se dessa glada, duktiga barn och hur de utvecklats sedan de kommit hit. En man från myndigheterna hade

frågat vad de gör med barnen. Barnen slåss inte stjal, ljuger inte, slår ni dom? undrade han. Rita hade skrattat och sagt nej vi slår dom aldrig, vi försöker ge dom kärlek. Vi blev bjudna på kaffe, men det tog en stund eftersom elen försvann, det händer ofta, dessutom var det var ont om vatten. Man förundrades att ordningen och stämningen trots svåra förhållanden var så god och glad.

Många utflykter

Tillbaka i Liang och dess omgivningar fanns det mycket att se. Vi gjorde dagsutflykter bl. a. till Drakberget där linbanan var upptagen hela dagen och det fick bli en färd på hästrygg

mot snöklädda toppar. Vi besökte TIGERSPRÅNGET; en av världens djupaste raviner, en naturupplevelse svår att beskriva. Inne i Liang hade vi en heldag till-

sammans med personal och tonåringar på det barnhem som Anne-lie förestod. Hon är "mamma" för tio barn som hon sett växa opp. Vi besökte tillsammans med dom Elefantberget och den omgivande parken. Dagen avslutades i deras hem, där ungdomarna bjöd på dans, sång och spel och dessutom godis och förfriskningar.

Under gripenhet delade vi vittnesbörd om tro och liv. Ungdomarna tackade för stöd och bad en efter en om välsignelse och välfärd för oss. Det blev en värdig avslutning av vår vecka i Liang.

Åter mot Peking

Tidigt nästa morgon skulle vi flyga till Peking. På flygplatsen denna tidiga morgon stod hela ungdomsgruppen uppställda i vackra dräkter och sjöng för oss. Förstår ni att dessa upplevelse är så mycket större än himmelska fridens torg och kinesiska muren även om också det var stort.

Vår dröm har blivit verklighet och vi har fått uppleva mer än vi har kunnat önska, det tackar vi Gud och Tero för.

Birgitta och Britt-Inger.

Kina i bilder

Ofattbart - vi är här. Himmelska fridens torg

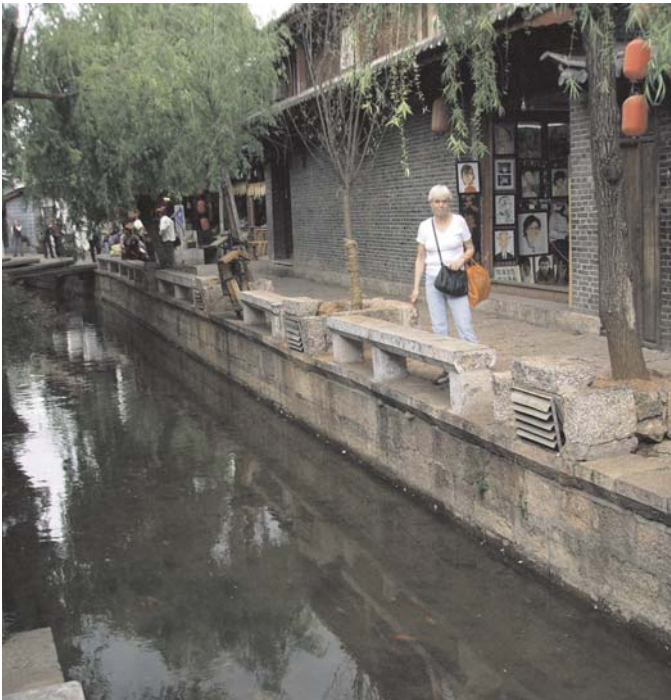
På väg in i den förbjudna staden

**På hästrygg mot snöklädda toppar.
Drakberget utanför Liang.**

**Brant stigning och många trappor.
Den kinesiska muren.**

Liang - stad i nordvästra Kina. En gammal stad på 2 400 meters höjd

Kvinnor i sina vardagsdräkter vid Lugsjön.

På väg mot Lugsjön

